

Postres: Flam o gelat

Frúites del temps

Pastes

Vins: Especial blanc

Xampany Codorniu

Discursos i brindis

Abans del Xampany, s'alsà l'actor Senyor Sánchez i lleguí una quartel·la que publiquem a continuació, diu així:

«Al Quadro Escènic de l'«Ateneo de San Celoni».

Estimats companys que conreueu amb estusiasme i fe l'art de «Talia». Permeteu-me que distregui vostra atenció; seré breu i concís, puix que no poseheixo dots d'eloqüència ni oratòria. M'impulsa tant sols a parlar-vos la germanor en que us veig reunits en aquesta immemorable diada, motiu de la gran tasca que veniu realitzant.

Brindem tots per la memòria del no mai prou plorat, eximi poeta i dramaturg, N'Àngel Guimerà. Que son record no s'aparti jamai de nostre pensa, i encara que la mort ens el prengué, no oblidem al que fou en vida glòria immortal del Teatre Català.

Guimerà!, Rusiñol!, Iglesias! Puntals il·lustres de Talia. Venerem ses produccions; representem-les amb carinyós delit i cridem tots a una: *Visca el Teatre Català!*»

Després fou pregat el nostre Director que parlés, qui ho féu, no abans sense haver-se excusat que en aquella festa hi anava a complir tant sols i per primera vegada el deure de ver informador, pronunciant unes paraules d'encoratjament a la confraternitat dels elements que s'interessen per les manifestacions artístiques i culturals, per què l'obra sia ubèrrima en fruíts.

A continuació, el Director del Quadro escènic Sr. Vives, s'aixecà per a donar lectura a la memòria, que en forma de discurs, donava compte de la tasca realitzada.

Reconeixent que, en síntesi, està englobat en el seu fondo el perquè de la festa, li hem pregat ens deixés donar publicitat al seu treball per a que els nostres llegidors finguin una idea més complerta que la que donariem amb la nostra ressenya.

Parlament llegit pel senyor Vives

Companys de fatigues:

Avui que per primera vegada celebrem un àpet de germanor per festejar el fi de la tasca d'aprop de quatre anys, permeteu-me abans que tot que dediqui un modest record al company desaparegut, al qui la mort traïdora amb la seva dalla li segà la vida plena d'il·lusions i d'entusiasme.

Una greu malaltia que em retingué uns dies en una Clínica de la capital em privà de poder acompanyar al nostre malaguanyat amic en els últims moments, i igualment m'impedí pendre part en la veïllada necrològica que l'Ateneu li dedicà, i com que fins ara no se m'havia presentat ocasió de fer-ho, faltaria al més elemental dels deures si les meves primeres paraules no anessin a ell dedicades.

Us parlaré d'En Salvador Domenech referent a la seva afició predilecte, l'afició al teatre. De tot el demés que ell era (i que era molt en tot), ja altres se'n cuidaren amb molta més autoritat i eloqüència amb la que jo podria fer-ho.

En Domenech, com actor, reunia les principals qualitats que pot tenir un bon aficionat, i aquestes eren l'entusiasme i la humilitat.

Tots vosaltres recordeu que en *Badó* dominava l'escena en tots els aspectes que ell tenia intervenció, tant si es tractava de papers còmics, com dramàtics o lírics. ¿I sabeu per què? Perquè pel seu entusiasme s'encarinyava amb tot, i unit a la seva intel·ligència sempre el feien sobressurtir i conquerir els aplaudiments. Aquesta era la seva primera qualitat.

En quant a la segona o sigui la humilitat, n'és prova ben palesa que al confiar-me immerescudament vosaltres la direcció del Quadro Artístic, ell que fins allavors us havia dirigit, es posà incondicionalment a les meves ordres, ajudant-me en tot i per tot, i això que jo damunt d'ell no tenia altre mèrit que el d'haver nascut uns quants anys abans.

No passa dia que, al trobar-nos en un assaig o en una representació, no em vingui a la memòria la figura d'aquell gran amic, i penso el que disfrutaria veient avui el nostre teatre hermosejat, amb l'evolució que havem emprès i juntat amb el nombre dels bons companys que ara formen la Secció Artística.

Jo us recomano a tots vosaltres que procureu imitar-lo, que no decaigui mai l'entusiasme, per la més sublim i noble de les arts, que recordant en ell, arribarem al cim, i el nostre treball serà elogiat, i tindrem la íntima satisfacció d'haver portat el nostre gra de sorra en la cultura de nostre estimat Sant Celoni.

Em crec autoritzat per recollir els aplaudiments que durant la nostra actuació hem conquerit, i en nom de tots, en faig ofrena al nostre company, que en pau descansi.

Cumplem aquest deure, fins l'honor de donar les més expresives gràcies a la Junta Directiva de l'Ateneu per haver-nos donat tota classe de facilitats el seu senyor Pre-

¿laasnaduotoaliccisoer?